

V pátek ráno ve čtyři hodiny po oslavě padin kolegyně jsem se probudil, dobalil jsem poslední věci a v půl páté jsem s kamarádem vyrazil od baráku směr Rerik. Auto jsem musel dotankovat, protože nádrž byla na rezervě. Blízká pelhřimovská benzinka sice otevírala v pět, ale paní nám stojan spustila dříve. V Řečici jsme nabrali posledního člena výpravy a hurá na sever. Raději jsem své auto neřídil, protože jsem jí měl ještě jako z praku. Moc se mi k Baltu nechtělo, mělo být hnusně, ale když už jsem to slíbil a hlavně kluci neměli fit auta, takže se jelo mým Oplem. Sice mi prděl výfuk, ale auto jelo. Ještě, že jsem se nepodíval pořádně, kde to prdí, protože v servisu jsem zjistil, že se mi střední díl úplně od zadního odpojil a visel na úchyty. Kdybych to věděl, s tím bych asi na 1500km cestu nevyrazil. Počítali jsme s tím, že německé dálnice prosvištíme, ale na cestě bylo tolik uzavírek, že jsme dojeli do cíle o dvě hodiny později. Byla to děsná otrava a ještě poprchávalo. Před Rostockem jsem natankoval opět plnou nádrž. Do Reriku jsme dojeli po druhé hodině a jak jsme zaparkovali, udělalo se hezky. Nejdříve jsme šli udělat příjezdové fotky na molo a pak jsme šli shánět ubytování. Pro sichr jsme měly spacáky a stan, ale nakonec jsme našli penzion [Meeresstern](#) za 22 eura na noc i se snídaní. Sice záchody a sprchy na chodbě, ale

to nám nevadilo. Jak jsme se zabydleli, popadli jsme plavky a ručníky a hurá na pláž. Moře bylo studené, ale ne kriticky. Večer jsme se šli podívat do kempu, ale byla zde nuda. Kemp se od poslední návštěvy moc nezměnil. Vypili jsme nějaké pivo a vrátili se na základnu.

V sobotu ráno poprchávalo, proto jsme autem dojeli do Kuhlungsbornu, že se projedeme vláčkem. Nejdříve jsme udělali lehký nákup v místním Lídlu. Výběr piv byl veliký, měli i Ožujsko. Není nad to válet se u Baltu a pít chorvatské pivo. Přesunuli jsme se na vlakové nádraží, zaplatili jízdenky - 15.5 euro/os, dokonce kartou! Je to divné, ale kartou se nikde v restauracích nedalo platit. Parním vláčkem jsme docestovali do Bad Doberanu, kde jsme zamýšleli si dát oběd. Ale buď měli zavřeno nebo jen klasické rychlovky pizza a spol. Dali jsme si v místní cukrárně big kafe a jelikož začalo zase pršet a jel vláček, vrátili jsme se k autu. Přesunuli jsme se do Reriku, auto nechali na základně a na oběd jsme si došli do místního rybího bufetu. Provedli jsme výběr ryb na ochutnání, k tomu orestované brambory a docela jsme se naštouchli. Do odpoledne jsme se poflakovali po Reriku a jelikož se udělalo teplo, zašli jsme si na pláž. Moc lidí zde nebylo, ale moře bylo relativně teplé, takže jsme se do večera čvachtali. Na večeri jsme si došli do restaurace [Kapitán Flint](#), v níž jsme si dali Burger Flint XXL. Lepší burger jsem nikdy neměl. U restaurace hrála nějaká

kapela, takže byla zábava. Ze začátku to vypadalo, že bude pršet, dokonce jsme se přesunuli k jinému stolu, protože ze slunečnicku nám kapalo na stůl, ale nakonec se vyjasnilo. Přesunuli jsme se do restaurace [Kneipe Weinhold](#), kde se dalo posedět déle. Do půlnoci jsme dali několik piv. Obsluha byla v pohodě. Opět nás považovali za Poláky. Kluci večer čuměli na TV, já jsem měl řídit, tak jsem šel spát.

V neděli ráno na snídani přišlo více lidí než v sobotu (1), ale my byli rychlejší a žravější. Bylo zataženo a poprchávalo, ideální počasí na cestu. Jel jsem raději spodem přes Wismar, kde nebylo na dálnici moc zúžení. Za Berlinem se teploty vyhouply z příjemných 20 na 32 stupňů. Začali jsme potkávat i nějaké naše auta, jinak celý víkend jsme potkávali jen Němce. Za našimi hranicemi jsme se najedli ve [SteakGrillu](#) u Roudnice. Grill Mix a na doražení žebírka. Ještě jsem zde vzal plnou nádrž. Auto mě sice dvakrát pak chcíplo, ale jelo za 5,6l/100km. Nazpátek byla D1 úplně prázdná. Zato v protisměru byla kolona až do Humpolce. Auto jsem uklidil večer do garáže a tachometr mi ukázal přesně ujetých 1500km.